

คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกา

ปัญหาว่า วุฒิสภามีอำนาจตามรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ แก่บุคคลที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกាបิจารณาเลือกเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๕๕ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ หรือไม่นั้น เห็นว่า ตามหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๕ ประกอบมาตรา ๓๓, ๒๕๖ และ ๒๕๗ มีเจตนาaramณ์ชัดเจนว่าไม่ประสงค์ให้องค์กรใดองค์กรหนึ่งมีอำนาจเด็ดขาดในการกำหนด ตัวบุคคลที่จะเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมด หากแต่ได้แบ่งแยกให้องค์กรสำคัญของชาติรวม ๓ องค์กร ทำหน้าที่พิจารณาเลือกบุคคลตามสัดส่วนและจำนวนคน ดังนี้

๑. ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากล่าวในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษา ศาลฎีกา จำนวน ๕ คน

๒. ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๒ คน

๓. วุฒิสภากล่าวผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ จำนวน ๕ คน และผู้ทรงคุณวุฒิสาขาวิชาศาสตร์ จำนวน ๓ คน ตามบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสนอ

นอกจากนี้รัฐธรรมนูญยังได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาเลือกตุลาการศาลรัฐธรรมนูญของแต่ละองค์กรไว้แตกต่างกัน คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะได้รับเลือกเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจากแต่ละองค์กรก็ต่างกัน กล่าวคือ เนพะผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ที่ได้รับเลือกจากวุฒิสภามาตามมาตรา ๒๕๕ (๓) และ (๔) เท่านั้น ที่มาตรา ๒๕๖ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้ และมาตรา ๓๓ ก็บัญญัติให้วุฒิสภาระบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจากแต่ละองค์กรก็ต่างกัน กล่าวคือ เนพะผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ที่ได้รับเลือกจากวุฒิสภามาตามมาตรา ๒๕๕ (๓) และ (๔) เท่านั้น ที่มาตรา ๒๕๖ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้ไม่ ทั้งนี้ เพราะบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๕๕ (๑) และ (๒) ก็ต้องมีคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายเฉพาะของแต่ละองค์กร ซึ่งหมายความเพียงพอที่จะเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้อยู่แล้ว เมื่อมาตรา ๓๓ ไม่ได้ให้อำนาจวุฒิสภาระบุคคลที่ได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด ตามมาตรา ๒๕๕ (๑) และ (๒) รัฐธรรมนูญก็หาได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้ไม่ ทั้งนี้ เพราะบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๕๕ (๑) และ (๒) ก็ต้องมีคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายเฉพาะของบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากล่าว ไม่ได้ให้อำนาจวุฒิสภาระบุคคลที่ได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๕๕ (๑) และ (๒) วุฒิสภายื่นไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติและความประพฤติรวมทั้งพยานหลักฐานอันจำเป็นที่อาจพิสูจน์ข้อเท็จจริงของบุคคลดังกล่าวทั้งนั้น จึงไม่อยู่ในวิสัยที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบแก่การเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญของบุคคลเหล่านั้นได้

เมื่อรัฐธรรมนูญได้จำแนกคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีพิจารณาเลือกตุลาการศาลรัฐธรรมนูญแต่ละองค์กรไว้แตกต่างกันดังกล่าว จึงแสดงให้เห็นเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญได้ชัดเจนว่า องค์กรผู้ทำหน้าที่เลือกตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้ง ๓ องค์กรดังกล่าว ย่อมมีอำนาจเป็นอิสระจากกัน และต่างฝ่ายต่างมีอำนาจเป็นของตนเองอย่างเด็ดขาด หากใช่ว่าให้อำนาจวุฒิสภาพเป็นองค์กรสูงสุดที่จะตัดสินชี้ขาดในการพิจารณาว่าจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบแก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาวหรือที่ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกไม่ ดังนั้น เมื่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาวหรือที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกบุคคลเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๕๕ (๑) หรือ (๒) แล้ว ก็ควรยุติตามนั้น วุฒิสภาพไม่มีอำนาจพิจารณาเป็นอย่างอื่นได้อีก

ส่วนที่มาตรา ๒๕๕ วรรคแรกบัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามคำแนะนำของวุฒิสภาพนั้นไม่อาจแปลความหมายได้ว่าวุฒิสภาพมีอำนาจที่จะให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบได้ด้วย ทั้งนี้ เพราะมาตราใดที่รัฐธรรมนูญจะบัญญัติให้องค์กรใดมีอำนาจให้ความยินยอมหรือให้ความเห็นชอบ ก็จะบัญญัติไว้ชัดเจน เช่น กรณีร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็ แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาพตามมาตรา ๕๒ หรืออำนาจของสภาพผู้แทนรายภูรใน การพิจารณาให้ความเห็นชอบแก่บุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๐๒ เป็นต้น ดังนั้น หน้าที่การถวายคำแนะนำของวุฒิสภาพตามมาตรา ๒๕๕ จึงเป็นเพียงหน้าที่ตามแบบพิธีที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้บุคคลกระทำ เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงพิจารณาโปรดเกล้าฯ แต่ตั้งบุคคลเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๕๕ (๑) และ (๒) เท่านั้น หากไม่ผลทำให้วุฒิสภาพมีอำนาจที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบแก่บุคคลดังกล่าวแน่นไม่ เพราะหากมีอำนาจเช่นนี้ก็เท่ากับว่า นอกจากวุฒิสภาพจะมีอำนาจเลือกบุคคลตามมาตรา ๒๕๕ (๓) และ (๔) แล้ว ยังมีอำนาจเลือกบุคคลตามมาตรา ๒๕๕ (๑) และ (๒) อีกด้วย ย่อมขัดต่อเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวมาข้างต้น

นายศักดา โภกนนรงคกุล
ประธานศาลฎีกา
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ